

מסכת מעילה

פרק ו'

א. הַשְׁלִיחָה שָׁעֵשָׂה שְׁלִיחוֹתּוֹ, בֶּעֱלָה הַבַּיִת מֵעַל. לֹא עֲשָׂה שְׁלִיחוֹתּוֹ, הַשְׁלִיחָם מֵעַל. כיצד. אמר לו, פָּנו בְּשָׂר לְאוֹרְחִים וְגַמְנו לְהַמְּכָבָד, כְּבָד וְגַמְנו לְהַמְּכָבָד, הַשְׁלִיחָה מֵעַל. אמר לו, פָּנו לְהַמְּכָבָד חַתִּיכָה, וְהָוָא אָמַר טָלו שְׁפָטִים שְׁפָטִים, וְהַמְּנֻטָּלוֹ שְׁלַשׁ שְׁלַשׁ, כָּלּוֹ מֵעַל. אמר לו, הָבָא לִי מִן הַחַלּוֹן או מְגַלְּסָקָמָא, וְהָבָא לֹז, אָפְּ עַל פִּי שְׁאָמַר בֶּעֱלָה הַבַּיִת לֹא הִיה בְּלִבִּי אֶלָּא מִזָּה וְהָבָא מִזָּה, בֶּעֱלָה הַבַּיִת מֵעַל. אָבֶל אָמַר לו, הָבָא לִי מִן הַחַלּוֹן וְהָבָא לֹז מְגַלְּסָקָמָא, או מִן גַּלְּסָקָמָא וְהָבָא לֹז מִן הַחַלּוֹן, הַשְׁלִיחָה מֵעַל:

ב. שְׁלָח בַּיד תִּרְשָׁ, שׁוֹטָה, וְקַטָּן, אָמַעַשׂ שְׁלִיחוֹתּוֹ, בֶּעֱלָה מֵעַל. לֹא עֲשָׂה שְׁלִיחוֹתּוֹ, הַחֲנֹנִי מֵעַל. שְׁלָח בַּיד פָּקָח, וְגַנְּפָר עַד שְׁלָא הָגַע אַצֵּל הַחֲנֹנִי, הַחֲנֹנִי מֵעַל כְּשִׁיוֹצְאִיא. כיצד יַעֲשֵׂה. נוֹטֵל פְּרוֹטָה או כָּלִי וַיֹּאמֶר, פְּרוֹטָה שֶׁל הַקָּדֵש בְּכָל מָקוֹם שְׁהִיא, מְחַלֵּת עַל זֶה, שֶׁהַקָּדֵש נִפְדָּה בְּכָסֶף וּבְשָׂוָה כָּסֶף:

ג. נתן לו פרוטה, אמר לו, הבא לי בחייב גרות ובחייב פתילות, הילך והביא לו בכלה גרות או בכלה פתילות, או שאמר לו, הבא לי בכלה גרות או בכלה פתילות, הילך והביא לו בחייב גרות ובחייב פתילות, שנייהם לא מעלו. אבל אם אמר לו, הבא לי בחייב גרות ממקום פלוני ובחייב פתילות ממקום פלוני, הילך והביא לו גרות מבית פתילות ופתילות מבית גרות, השלחים מעלה:

ד. נתן לו שתי פרוטות, אמר לו, הבא לי אתרוג, והילך והביא לו בפרוטה אתרוג ובפרוטה רמנון, שנייהם מעלו. רבי יהודה אומר, בעל הבית לא מעלה, שהוא אומר לו, אתרוג גדול חייב מבקש והבאתה לי קטן ורע. נתן לו דינר זהב, אמר לו הבא לי חלוק, והילך והביא לו בשלשה חלוק ושלשה טלית, שנייהם מעלו. רבי יהודה אומר, בעל הבית לא מעלה, שהוא אומר לו, חלוק גדול חייב מבקש והבאתה לי קטן ורע:

ה. המפקיד מעות יצא להשלחני, אם צורין, לא ישפטmesh בם. לפיכך, אם הוצאה, מעלה. אם מפרים, ישפטmesh בהם. לפיכך, אם הוצאה, לא מעלה. יצא בעל הבית, בין זה ובין זה, לא ישפטmesh בהם. לפיכך, אם הוצאה, מעלה. החנוני כבעל הבית, דברי רבי מאיר. רבי יהודה אומר, כשלחני:

ו. פִּרְוֹטָה שֶׁל הַקָּדֵשׁ שְׁגַפֵּלה לְתֹזֵךְ הַכִּיס, או שֶׁאָמַר, פִּרְוֹטָה בְּכִיס
זה הקדש, כיון שהוציאה את הראשותה, מעל, דברי רבי עקיבא.
וחכמים אומרים, עד שיזכיה את כל הכס. מודה רבי עקיבא
באומר פירוטה מן הכס זה הקדש, שהוא מוציה והולכת עד שיזכיה
את כל הכס: